

## Referat despre literatura evreilor - a treia parte

Cintarea Cintarilor (in intelesul de: "Cea mai frumoasa dintre cintari") apartine "esentialmente si indubitabil domeniului poeziei profane" (A. Bertholet). Opera aceasta, care a constituit mult timp una din problemele cele mai discutate ale Bibliei, i-a fost atribuita fara nici un temei, insa lui Solomon. In realitate poemul a fost compus (dupa cum confirma si datele lingvistice) mult mai tirziu, probabil in secolul al IV-lea i.e.n. Dar materia este mult mai veche si provenind din traditiile populare. Interpretarea teologica, cea simbolica sau cea alegorica au ramas azi cu foarte putini sustinatori.

Multi au sustinut si printre acestia, Goethe, care la andemnul lui Herder tradusese Cintarea, si E. Renan ca ar fi o compozitie dramatica. Dar dupa concluzia acceptata in general azi, opera este un ansamblu de cintece de dragoste, de cintece nuptiale asemanatoare celor care si azi se mai canta in Siria (si se numesc wasfs). Cele sapte capitole ale Cintarii corespund celor sapte zile din saptamina nuntii, numita si azi in tinutul Hauran "saptamina regelui" pen tru ca mirele si mireasa sunt sarbatoriti in acest timp cu numele de "rege" si "regina".

Compozitia pastreaza o forma asemanatoare ditirambului dionisiac, care dealtminteri era originar din acest spatiu cultural al Orientului Apropiat. Si o influenta egipteană se poate percepe in denumirile pe care si le dau mirii, de "frate" si "sora". Pe de alta parte, exaltarea sentimentului erotic si scena de idila cimpeneasca in care sunt plasati andragostitii apropie Cintarea Cintarilor de idilele lui Theocrit.

Poemul este de o senzualitate luxurianta, uneori lasciva cel putin pentru felul nostru modern, puritan, de a ne exprima; dar de un lirism debordant, sentimentul iubirii atingand intensitati de-a dreptul delirante (I, 9; III, 1-5; VII, 1-13, etc). Tensiunea inalta a sentimentului gaseste expresii metaforice de un puternic colorit local. In portretul metaforic pe care mireasa il face mirelui avalansa de imagini este tot atat de impetuoasa, imaginile - uneori discrete si delicate, alteori frapante si stralucitoare aducand un puternic parfum de exotism:

"Fruntea lui este scut de aur, iar pletele-i stufoase ca finicul, negre sunt cum este corbu.

Ochii lui sunt ca acele porumbite albe ca scaldate in lapte, poposind linga limpede izvor.

Obrajii lui sunt ca raze de trandafiri balsamici, singuri miresmaie, iar buzele lui rosii au respirarea dulce a mirului de smirna.